

ното пъкъ доброто управление се постига съ промѣняване на мѣстата. Не сж само формитѣ, а нужно е да си прѣцѣни сжщността.

Когато гражданинътъ се застъпи за своето право, той засвидѣтелствува своята гражданска доблестъ; когато той прокарва възможното, безъ да прѣстане да се стреми къмъ желаното, той доказва своята политическа зрѣлостъ; а когато стори едното и другото, той само тогава може да каже, че е гражданинъ на правова държава и синъ на свободно отечество.

Съчетанието на тия добродѣтели прѣдполага знания и опитностъ, съ каквито народитѣ рѣдко се отличаватъ; но неговото проявяване става още по-мжчно, когато пжтътъ му се затърни отъ разстроенитѣ финанси на държавата, отъ изтощенитѣ сръдства на народа и особно отъ стихийнитѣ поврѣди на природата. Въ моменти на такива затруднения се поставя на изпития политическата зрѣлостъ на единъ народъ, а тъкмо тази е прѣдстоящата политическа задача, която има да рѣшава българскитѣ народъ.

Съ вѣра въ нейното сполучливо разрѣшение, ние чиститваме новата 1908. година, прѣзъ която рабитѣ и хищницитѣ за винаги ще трѣбва да изчезнатъ отъ България.